Parashat ***Metzorah***

Excerpt from *Yishmiru Da-at*
by Rabbi Zalman Schachter-Shalomi

והנה	And behold in [the case] of
במצורע	one afflicted with *tzara'ath*
ובצרעת הבתים	or with the affliction of the houses,
יש משלוח בעל חי	there is a sending away of a living creature,
(ויקרא י"ד ז').	(cf, Leviticus: 14:7).
וכן גם בשעיר לעזאזל	And so it is also with the "Goat sent to *Azazel*,"
(ט"ז ח')	(ibid 16:8).
ומזה נראה ברורות	And in this case, it seems
שהענין הוא סמלי–שאמאני,	that the point of it is a Shamanic device,
היינו מה שהוא פועל	i.e. that it functions
כמו החוקים	like the *chukim*
שבדרך כלל	which, in general,
אין להם טעם שכלי	[seem to] have no rational reason
לפי שכל המוסכם	according to conventional wisdom
בעיני המון העם.	or as seen through the eyes of multitudes.

הבעל חי שאנו שולחים לחוץ	The living one that we send away
נושא עליו את הטומאה של הצרעת	bears the impurity of the *tzora'ath*
של האדם או הבית.	of the person or of the house.
ובשעיר המשתלח	And with the goat that is sent away,
יש ג"כ ענין כזה,	there is also something similar,
כי המשכן (וביהמ"ק)	for the Tabernacle, (and the Holy Temple),
בולע בתוכו טומאות	absorbs within it impurities
מאותם החטאים	from those sins
ועוונות	and transgressions [associated with offerings brought].
וכמו שכתוב (ישעי' נ"ג ה')	And as it is written (Isaiah 53:5),
והוא מחלל מפשענו,	"S/He has been pierced by our willful transgressions,"
שע"י הפגמים	that from our failings,
נעשים חללים	openings are made
אשר על ידם יכול	through which
שפע הקודש	the abundant holiness
לפלוט לחיצונים.	may retreat elsewhere.

.

וכדי להעביר את הזוהמה	So in order to remove the impurity
של החטאים	of the sins,
צריכים לכפר על הקודש	they must “effect atonement in the holy”
(ויקרא ט״ז י״ז), היינו להדיח אותו,	(Leviticus 16: 17), i.e. to cleanse it,
ואת הזוהמה ההיא	and that impurity
עומסין על השעיר אשר (שם י׳)	is loaded upon the goat that (ibid verse 10)
יעמד חי,	“shall be placed while still alive,”
לשלוח אותו לעז–אזיל	sending it to *Azazel*, *ez-azal* / walking goat
היינו עזי–בר	i.e. *ize-bar* / wild goat,
החיים חוץ ליישוב.	life in the wild.
ובימי חז״ל	And in the days of the Sages,
גזרו עליו מיתה	they decreed its death
כדי שלא יבואו	so that they wouldn’t come
להשתמש בחי	to use it while living
שהיה הקדש.	because it had been designated [for the altar].
ולי נראה שבתחילה	But it seems to me that from the beginning
היה בזה ענין אחר,	there was another idea here,
ודי״ל	and it was enough that the sages
ברמיזה לגבי – domestication.	only alluded to it, *viz*., domestication.
ובענין הזה הוא כמו	And this is also similar to when
אצלנו בכפרות	we set it aside in atonement, i.e.,
שזה התרנגול ילך לכו׳	that this rooster will go to death
ואנחנו נלך לחיים טובים	and we will go to good life.
אכי״ר.	Amen may it be so!

translation by *Gabbai* Seth Fishman